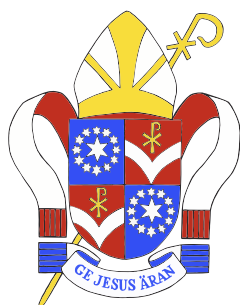

Foto: ME/pixelio.de

Vår Fader, du som är i himlen...

Ett brev från biskop Åke Bonnier i adventstid 2015

Svenska kyrkan
SKARA STIFT

Kära församlingsbo i Skara stift

Jag skriver detta ”nyårsbrev” i samband med det nya kyrkoåret som varje år börjar 1:a advent. Det är skrivet till inspiration att fundera mer över och kanske som möjlighet att relatera djupare till Gud som både är Fader och Skapare.

”Tror du på Gud?” Säkert har du fått den frågan flera gånger eller ställt den till andra. Det är en fråga som man snabbt kan svara ja eller nej på men egentligen borde vi, både när vi ställer frågan och svarar på den, fråga oss: Vad menas? Hurdan är den Gud jag tror på eller inte tror på?

Detta brev är tänkt att ge material in i din egen tankeprocess i enskildhet eller tillsammans med andra i församlingen.

Foto: Carla Karlsson

VÅR FADER, DU SOM ÄR I HIMLEN... Så börjar den bön som kallas Herrens bön därför att Jesus själv lärde sina lärjungar den bönen. Kanske var han inspirerad av en samtida rabbinisk bön som innehåller liknande formuleringar.

Gud är vår Fader. Jesus använde säkerligen det arameiska ordet *abba* som innehåller samma kvalitet som ordet ”pappa”. Många har i vår tid reagerat på tanken att Gud är vår Fader. Som om Gud vore en gubbe på ett moln.

I det klassiska måleriet har Gud avbildats som en gammal vitskäggig man som sitter på en tron med Kristus på korset i knäet och med en duva som svävar ovanför. Naturligtvis är det en symbol för treenigheten med Fadern, Sonen och den heliga Anden, men dessvärre har just den vitskäggige gubben blivit ett uttryck för en gud som många tar avstånd ifrån och inte kan tro på.

Gud i sig uppfattas då av den icketroende som en sorts projektion för eller en längtan efter en fadersge-

Takmålning i Näs kyrka. Foto: Catarina Tidström

stalt. En längtan som kommer till uttryck i form av en mytisk figur som inte alls finns - och så är det också. Gud finns inte.

Du och jag finns. Träd och blommor finns, fåglar och fiskar och djur av alla slag finns. Det begränsade finns. Det vi kan ta på eller på annat sätt uppleva med våra sinnen, finns i någon bemärkelse. Det är begränsat. Det går att registrera.

Men Gud går inte att registrera på det sättet även om Gud verkar. Gud finns inte. Gud är. Det betyder att Gud inte går att begränsa. Gud är alltid större än våra egna begränsade möjligheter att tala om Gud. Och ändå så talar vi om Gud och benämner Gud som Fadern eller Skaparen.

GUD ÄR FADERN – MEN VAD MENAR VI? Gud som är och som vi egentligen inte kan fånga in med våra definitioner vill relation med oss. Guds väsen är relation. När Jesus använde ordet *fader* kunde det uppfattas som provocerande. Att Gud var fader för Israels folk var bekant men när en individ använde det, var det då inte att ta för stora ord i munnen?

Redan i begynnelsen, före all tid, relaterade Gud. Det är en av treenighetsbegreppets betydelser. I Gamla testamentet finns texter som uttrycker Guds relaterande, till exempel skapelseberättelserna i de två första kapitlen i Första Moseboken.

Gud relaterar till världen och världen relaterar till Gud. De mytiska texterna i de nio efterföljande kapitlen handlar om svek, om mord, om förödelse och nystart och om fortsatta svårigheter och möjligheter. Allt handlar om Gud och världen, Gud och hans skapelse, och relationen bekräftas i förbundet med Noa

och med regnbågen som löftestecknet. *Du och jag människa. Tror jag det Gud. Du och jag.*

Relationen bekräftades och fördjupades i Abrahamsförbundet, det förbund som knyter samman de abrahamitiska religionerna. Gud är vår gemensamma Gud även om vi förstår Gud på olika sätt

Den stora berättelsen om uttåget i Andra Moseboken handlar också om relation, också om förbund. Gud älskar sitt folk, det utvalda folket som är utvalda till att vandra enligt Guds vilja enligt de 613 buden och förbuden. Gud vill sitt folks frihet och vill samtidigt relation.

Du skall inga andra gudar ha vid sidan av mig. (2 Mos 20:3). Man tänkte sig att det fanns andra gudar men det fanns bara en som var tillbedjansvärd och det var Gud. Varför skulle Israels barn, det judiska folket, bara ha en enda Gud? Jo, det var Gud som var befriaren, Gud som ville relation och vill relation.

Jag är Herren, din Gud, som förde dig ut ur Egypten, ut ur slavlägret. (2 Mos 20:2) När Gud väljer Israel är de ett folk, fast i ett slaveri, fast i ett förtryck utan identitet eller framtidshopp. Egentligen blir de till som folk först i detta att Gud kallar dem och befriar dem. Men samtidigt som Israel får sin identitet får Gud sin identitet som Gud genom sin relation till människan.

Gå nu och kalla samman Israels äldste och tala om för dem att Herren, deras faders Gud, Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, har uppenbarat sig för dig. Säg dem att jag har gett akt på dem och vet vad som har drabbat dem i Egypten. (2 Mos 3:16) Gud är alltså en Gud som avtäcker sin identitet genom de historiska förloppen och i relation med folket och individen. Därmed kan man säga att relationen till Gud handlar om dialog, en dialog som pågår och som aldrig tar slut och till följd därav aldrig kan sammanfattas och bokföras.

Gud är i dialog med mänskligheten och är nära förbunden med sin skapelse i alla olika skeden av historien. Gud är påverkbar och relationen till människan är i ständig förändring. Allt detta sammanfattas i *fadersbegreppet*. Gud som Fader handlar om den himmelske föräldern som är bortom alla könsbestämningar. Fadern är Gud som alltid är större men som är i dialog, den ständigt fortgående.

Brännpunkten för allt detta är Jesus själv där Guds människoblivande (inkarnationen) och Jesu död och uppståndelse är det tydligaste uttrycket för Guds gränsöverskridande relaterande och som påminner oss om att Gud är en gud i relation, i dialog. Gud är en gud som kallar även individen från hopplöshet till framtid och detta i varje enskilt ögonblick. Gud Fadern kallar Dig och mig.

GUD SKAPAREN är ett uttryck för rytm, mening och relation. Gud har på något sätt skapat tillvaron såsom den ser ut och såsom den kommer att bli. Vetenskap och religiös övertygelse talar inte mot varandra utan istället på olika sätt om samma sak. Skapelsen är en ständigt fortgående process där också den enskilda människan är Guds medskapare och i det uppdraget har att värna miljö och klimat.

Det finns en rytm nedlagd i skapelsen. Arbete och vila, dag och natt, vinter och vår, sommar och höst. Hela skapelsen är beroende av detta. Människan, som en del i Guds fortgående skapelse, har att relatera till och leva i denna rytm.

Den första skapelseberättelsen (1 Mos 1:1-2:4) vill därför ytterst tala om att människan är beroende av den gudomliga rytmen där sabbaten blir viktig för att både vila men också för att se hur allting hänger samman, hur hela tillvaron har med Gud att göra.

Gud går inte att isolera. Allt är gudomligt så länge det är ett uttryck för Guds skapelsevilja. *Gud såg att allt som han hade gjort var mycket gott.* (1 Mos 1:31) Skaparen visar genom skapelsen på alltings mening. Hela skapelsen handlar om relation. Då blir varje individs djupaste mening att leva i relation med Gud som är skaparen, med medmänniskan och naturen som är skapelsen och med sig själv som en person i fokus för Guds kärlek och med det givna uppdraget att vara Guds partner för livets skull.

Foto: Sven-Erik Falk

VAD TÄNKER DU?

Dessa inledande tankar får vara ett bidrag till ett samtal under 2015-2016 om Gud – Fadern - Skaparen.

- Ordet Fader används om Gud. Är det ordet positivt eller negativt för dig? Har du andra bilder av Gud som berör dig?
- Vad är en relation? Vad betyder relationen till Gud för dig?
- Gud är Skaparen. Vilket är kristna trons bidrag i samtalet om miljö och klimat?

Må det fortsatta samtalet bli till välsignelse och därmed bidra till ett Gott nytt kyrkoår!

+ Åke Bonnier, biskop i Skara stift